

WIT KONIJN RODE WOLF

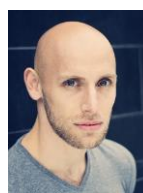
Tom Pollock

Gottmer

(door Vera De Smet)

OVER DE MAKER

Tom Pollock (Londen) is een Brits auteur. Hij studeerde filosofie en economie aan de universiteit van Edinburgh. Al van kinds af aan was hij gefascineerd door de wereld van science-fiction en fantasy, en die fascinatie vertaalt zich natuurlijk naar zijn boeken. Met “Wit konijn rode wolf” gaat hij nog een stapje verder en treedt hij binnen in de wereld van de thriller. Hij woont en werkt in Londen.

1. VERHAAL

Samenvatting

Peter Blankman is een 17-jarige jongen die samen met zijn zus Anabel – roepnaam Bel – en zijn mama woont. Dat lijkt een rustige en doorsnee situatie, maar niets is minder waar aangezien Peter te kampen heeft met enorme angstaanvallen. Zijn moeder – die wetenschapper is en dit probleem dus voornamelijk wetenschappelijk benadert – leerde hem enkele regels die hem kunnen helpen zo’n aanval snel weer te boven te komen. Zijn zusje Bel, daarentegen, is een echte kwajongen die niets of niemand schuwt en haar tweelingbroertje’ steevast verdedigt. Zo houden ze elkaar in balans. Op de dag van een belangrijke prijsuitreiking van zijn moeder krijgt Peter opnieuw een angstaanval, waarna zijn leven er opeens helemaal anders uitziet: zijn moeder is gestoken met een mes en zijn zusje is spoorloos verdwenen. Peter komt terecht in een netwerk van geheime diensten, leugens, illusies en onaangename verrassingen.

Personages

De belangrijkste personages in het boek zijn **Peter** en zijn zus **Anabel**. Daarnaast leren we ook zijn denkbeeldige vriendin **Ingrid**, zijn moeder **Louise** en enkele medewerkers van de **geheime spionagedienst 57** kennen.

Vanaf de eerste pagina worden we geconfronteerd met het **angstige** karakter van Peter en de daaraan gelinkte aanvallen die hij krijgt. Al snel merken we dat hij hiermee **worstelt** en dat uit zich in een **cynische humor**: hij overdrijft en dramatiseert de situatie vaak. Hier enkele voorbeelden:

- “Handen?” “Zo klam als het fietsbroekje van Lance Armstrong.” (p. 13)
- “Je krijgt de heftigste publieke meltdown in de geschiedenis van de mensheid. Je gaat acuut viral. Viral? Fuck, viral is er niks bij. Ze zullen kinderen filmen die reageren op kinderen die op jou reageren en krijgen honderden miljoenen views. Je zal de woordenschat veranderen. “Meltdown” verdwijnt uit het woordenboek en wordt vervangen door “peter”, als in “een peter was het gevolg”. (p. 14)
- “Hoe gaat het met je?” vraagt Bel fluisterend. “Top, fantastisch, opperbest, voortreffelijk, grandioos, super...”. (p. 38)
- “Er is geen zuurstof, zeggen mijn longen. Onzin, longen, wat zijn jullie toch een aanstellers. [...] Dus hou eens op met zeuren, meneertje en mevrouw Long. (p. 43)

- “Dat is dan de tweede keer dat je hoofd niet door een kogel uit elkaar is gereten, Petey. Goed werk, ga zo door.” (p. 81)

Hij komt over als een **asociale** jongen, die op school zo goed als **geen vrienden** heeft, maar daar ook niet zo veel nood aan lijkt te hebben. Tot Ingrid verschijnt: een **verwante ziel**, lijkt het wel, door haar gedeelde, overdreven interesse in wiskunde. Bij haar bloeit Peter open en hij wordt zelfs een tikje verliefd. Naarmate het verhaal vordert, komen we echter te weten dat Ingrid een **denkbeeldige** vriendin is. Daarnaast hecht hij ook heel veel belang aan de **aanwezigheid van zijn zusje Bel**, die voor hem een **rots in de branding** is. Ook zijn moeder is voor hem een groot voorbeeld. Hierbij enkele voorbeelden om te illustreren hoe hij naar hen (op)kijkt:

- “Natuurlijk vertrouwden ze haar. Ze hadden samen met haar in de baarmoeder gezeten, ze was er van het begin af aan bij geweest. Een dieper vertrouwen bestond niet. Bel was mijn axioma.” (p. 60)
- “Ze is mijn inversie, mijn omgekeerde, mijn tegenpool. Zonder haar ben ik niet compleet. Ik mis je zo, Bel.” (p. 212)
- “Ik zal haar nooit kunnen inschatten of begrijpen. Ik kan haar alleen maar vertrouwen. Ze is mijn axioma.” (p. 310 – 311).
- “Als ik groot was wilde ik net zo worden als mijn moeder.” (p. 26)

Door de vriendschap met de imaginaire Ingrid lukt het Peter toch om meer dingen te durven. We zien hem veranderen van een bange, broze jongen naar een iets meer **zelfverzekerde** jongen die zijn krachten en **talenten** kent en probeert te gebruiken.

Zijn zus Anabel komt vanaf het begin over als een **stoere, zelfverzekerde en mondige** meid. Op school verdedigt ze haar broer en zorgt ze dat de **pestkoppen** bij hem weg blijven. Daarvoor deinst ze van niets terug: zo stopte ze eens regenwormen in de neus van een pestkop, alleen maar om hem een lesje te leren. Via de herinneringen van Peter komen we te weten dat Bel tijdens haar jeugd als het ware getraind werd om **moordenaar** te worden. We lezen dat ze een aantal mannen heeft **vermoord** maar dat ze wel op zoek is gegaan naar slachtoffers die hun eigen vrouw misbruikten, zoals haar eigen moeder werd misbruikt door haar vader en van wie ze altijd bang geweest is, om het moorden te rechtvaardigen. In de strijd tegen de spionagedienst ontpopt ze zich tot een **professionele** moordenaar, die snel, efficiënt en doelkrachtig te werk gaat en voor wie er terecht gevreesd wordt.

De moeder van Anabel en Peter, Louise Blankman, is een gerenommeerd **wetenschapper**, die veel **erkenning** voor haar neurologisch onderzoek krijgt. Echter: in het **geheim** werkt ze voor de geheime spionagedienst 57, maar hierover mag ze niemand iets zeggen en indien nodig ook liegen. Het is een **harde** vrouw, die weet wat ze wil, en niet bang is om dat duidelijk te maken. In het begin van het boek lijkt het alsof haar kinderen alles betekenen voor haar – wat wel zo zal zijn – maar we merken al vrij snel dat ook zij een **experiment** zijn. Ze worden opgevoed om angst uit te stralen (Peter) of om uitstekende verdedigingsmechanismen te ontwikkelen (Bel). Daarvoor houdt ze gedurende hun hele jeugd nauwkeurig notities bij in zwarte boekjes – die bewaard worden in haar geheime bureau, waar Anabel en Peter absoluut niet mogen komen. Uiteindelijk komen beide kinderen dit grote geheim te weten en loopt het niet goed af voor hun moeder.

- “Ik weet waarom je het deed. Niet meer doen. Het risico is te groot. Deze keer hadden we geluk, maar niet elk uilskuiken op die school heeft een vader met een baan die ik kan afpakken. [...] “Als er toch een volgende keer komt – en ik verbied het je nadrukkelijk, dat snap je – laat die regenwormen dan met rust. Het zijn leuke diertjes die dit niet verdienen. Neem cola; dat is pijnlijker.” (p. 25)
- “Een hand is natuurlijk voldoende als hij u de prijs overhandigt, maar hij is wel een fan van twee zoenen op de wang, ook al waarschuwen we steeds hoe Frans dat eruitziet op tv, dus als u hem een plezier zou willen doen...” “Ik beslis zelf wel wie mij zoent en hoe vaak,” zegt mama koel.” (p. 41)

Hoewel het volledige verhaal rond de geheime spionagedienst 57 draait, is er geen enkel personage van hen dat volledig beschreven wordt of diepgang krijgt. We leren **Rita** kennen, die ter plaatse is bij de moord op Louise Blankman en Peter meeneemt in de geheime doolhofgangen van de dienst. Ze wordt

kort beschreven als een harde tante die **kortaf** reageert en **geen empathie** toont tegenover anderen. Zij is het enige personage dat we een klein beetje leren kennen; voor de rest zijn er enkel 'functionele' personages die worden gebruikt om de context te verduidelijken en vervolledigen, bijvoorbeeld onderzoekers of verdedigers.

Enkele vragen om de personages te kunnen bespreken:

- Wie zijn de belangrijkste personages in het boek? Wat weet je over hen?
- Hoe zou je Peter/Anabel/Louise omschrijven?
- Wie vind je een (on)sympathiek personage? Waarom?
- Peter en Anabel zijn broer en zus, maar toch zijn ze heel verschillende types. Waarom?
- Heb jij broers en zussen? Zo ja, hebben jullie vooral veel gelijkenissen van karakter of vooral veel verschillen?
- Vind je dat Peter een evolutie doormaakt in het boek? Zo ja, welke?
- Wat was je reactie toen je wist dat Anabel een moordenaar is? Was je gechoqueerd, of had je dit al voelen aankomen? Waarom?
- Wat vind je van het “wetenschappelijk experiment” dat Louise Blankman toepast op haar kinderen? Begrijp je waarom ze dit heeft gedaan? Waarom (niet)?
- Hoe zou je Ingrid omschrijven?
- Wat denk je: is Ingrid inderdaad een denkbeeldige vriendin, of zou dit een leugen van de moeder zijn? Waarom denk je dat?
- Hoe zou je de geheime spionagedienst 57 omschrijven? Vind je dat ze goed werk leveren, of niet? Waarom (niet)?

Titel

De titel “Wit konijn rode wolf” verwijst logischerwijze naar de **twee belangrijke personages** in het boek: Peter, die het wit konijn is, en Bel, die de rode wolf is. Er is gekozen om enerzijds gebruik te maken van de symboliek van **kleuren** (wit staat voor onschuld en vrede terwijl rood een passioneel en agressief kleur is) en anderzijds van de symboliek van **dieren** (het brave konijntje dat bang wegloopt tegenover de stoere wolf die anderen weg jaagt). In het boek komen we echter nog een derde personage tegen: **de zwarte vlinder**, die het symbool is van Ingrid, de imaginaire vriendin van Peter. We kunnen ons afvragen waarom zij **geen plaatsje** verdient in de titel: is het omwille van praktische redenen zodat de titel niet te lang zou worden, of misschien omdat Ingrid een waanidee is van Peter en dus geen bestaand personage is, of misschien omdat ze een minder prominente rol in het boek speelt?

- Waarnaar verwijst de titel?
- De titel verwijst naar Peter (wit konijn) en Bel (rode wolf), maar in het boek speelt Ingrid (zwarte vlinder) ook een belangrijke (al dan niet “bestaande”) rol voor Peter. Wat vind je ervan dat dit personage niet is opgenomen in de titel? Begrijp je waarom de auteur dit deed?
- Vind je een wolf en een konijn goede bijnamen voor respectievelijk Bel en Peter? Waarom (niet)?
- Welke titel had jij gekozen voor dit boek, als je de auteur was?

Structuur

Laten we starten met het begin: de allereerste zin van het boek, die we op pagina 6 kunnen vinden: “**Dit verhaal is niet waar**”. Aangezien het een **fictieboek** is, lijkt het nogal wiedes dat dit verhaal niet waar is. Toch schuilt er meer achter dit zinnetje dan we in eerste instantie denken. Enerzijds kunnen we dit lezen als een **waarschuwing**: blij bij de les, beste lezer, en wees kritisch want niets is wat het op het eerste zicht lijkt in dit boek. Anderzijds gebruikt Peter deze zin om de theorie van Gödel (zie verder) aan zijn zusje uit te leggen. Het kan dus ook een **verwijzing** naar deze situatie in het boek zijn.

- Wat is de allereerste zin van het verhaal?
- Waarnaar verwijst deze zin, denk je? Wat kan deze zin betekenen?
- Las je deze zin als deel van het boek, of heb je er niet veel aandacht aan besteed? Waarom (niet)?

Het boek is ingedeeld in drie hoofdstukken, die achtereenvolgens de namen (1) **versleuteling**, (2) **inversie** en (3) **recursie** dragen. Deze driedeling verwijst naar de wiskundige **Gödel**, die actief was in de 20ste eeuw, en wiens theorie Peter leert kennen door zijn eigen wiskundeleraar Arthursen. De theorie van

Gödel zegt dat er een stelling in de wiskunde is die **niet te bewijzen** is. Dit heeft een enorme impact op Peter, die altijd in wiskunde geloofde omdat alles met logica en bewijzen aan elkaar kon verweven worden. Door de theorie van Gödel te leren kennen, verliest Peter als het ware de basis om met zijn angsten te kunnen omgaan.

- Welke structuur heeft het boek?
- Wat zijn de namen van de drie hoofdstukken? Waarnaar verwijzen die namen?
- Denk je dat de theorie van Gödel belangrijk is voor Peter? Waarom (niet)?
- Vind je dit een logische indeling van het boek, of vind je deze indeling wat vergezocht?
- Vind je deze indeling nodig of overbodig? Waarom?

Het boek **eindigt** in de kamer waar de geheime dienst 57 de moeder van Anabel en Peter gevangen hield. Nadat Peter al het gruwelijks had ontdekt dat hun moeder hen had aangedaan, treft hij haar met een pistool in zijn handen. Het wordt echter niet duidelijk wat er exact gebeurd is; we lezen dat Ingrid een **schot** gelost heeft maar tegelijkertijd weten we dat zij slechts een waanidee is, misschien heeft Peter dit dus zelf gedaan. In ieder geval kan Bel Peter **redden** uit deze kamer en samen slaan ze op de **vlucht** voor de politie.

- Wat vind je van het einde van het boek?
- Wat denk je dat er echt gebeurd is in de kamer en door wie?
- Denk je dat er een vervolg komt op dit boek? Zou je het graag lezen, mocht er een vervolg komen?

2. VERWERKING

Thema's

De belangrijkste thema's die in het boek voorkomen zijn enerzijds **psychologische problemen**, meer bepaald de ernstige paniekaanvallen waaronder Peter lijdt, en anderzijds **wetenschappelijk werk en wiskunde**.

Het boek start "**in media res**", namelijk op het moment dat Peter net, tijdens een paniekaanval, een zoutvaatje in zijn mond had gepropt en nu overal glasscherven heeft. Meteen voelen we heel duidelijk dat dit een ernstige zaak is en niet zomaar iets. We leren al snel dat hij een aantal **strategieën** heeft aangeleerd gekregen om met zo'n paniekaanval om te gaan, namelijk (1) lopen, (2) praten, (3) tellen en (4) eten. Die zaken zouden achtereenvolgens ervoor moeten zorgen dat hij zijn **kalmte** opnieuw kan vinden en de paniekaanval over zou gaan. Een echte oorzaak voor het krijgen van zo'n aanval is er niet, elke situatie kan een trigger zijn voor Peter om gestresseerd te worden en een aanval te krijgen. Tom Pollock, de auteur van het boek, heeft zelf ook te kampen met paniekaanvallen, depressie en eetstoornissen, dat kunnen we lezen in een blog die hij bijhoudt (<https://blog.talklife.co/@tomhpollock>). Doordat de auteur dit zelf **aan den lijve** heeft ondervonden en nog steeds ondervindt, zijn de fragmenten waarin Peter paniekerig en gestresseerd wordt heel realistisch beschreven.

- Wat is Peters grootste 'probleem', denk je? Waarom?
- Welke strategieën heeft hij om hiermee om te gaan? Denk je dat dat goede strategieën zijn die effectief werken voor hem? Waarom (niet)?
- Vind je dat Peter veel paniekaanvallen heeft? Hoe zijn die beschreven in het boek?
- Ken je iemand die hier ook last van heeft? Weet je hoe hij/zij hiermee omgaat?

Het boek zit vol wiskunde, die niet op een saaie, schoolse manier gebracht wordt maar veeleer op een **mysterieuze en spannende** manier. We merken hoe wiskunde het denken en doen van Peter verandert. Als hij zijn weg wil banen in het doolhof van 57 denkt hij aan de wiskundige Leonhard **Euler**, die hierover een theorie bedacht. Op die manier leren we een heel **functionele** wiskunde kennen. Daarnaast is ook de theorie van **Gödel** heel belangrijk in het boek en voor Peter, maar dat hebben we hierboven al besproken. Ten slotte zitten er ook heel veel geheime **codes** in het boek, zowel in de verwijzingen naar het verleden als in het heden. Zo gebruikte Anabel een Caesarcode – dat gebruik maakt van de letters van het alfabet – om Peter op een iets subtielere manier te laten weten dat ze iemand vermoord heeft (p. 226), maar ook bij de ontmoeting tussen Peter en Ingrid gebruiken ze codes: ze schrijven een reeks getallen op die verwijzen naar woorden uit hun wiskundeboek om te communiceren (p. 101). Ook als hij 'gevangen' is bij 57, probeert hij via logische reeksen, redeneringen en stellingen codes te ontcijferen, zo

weet hij een code van Anabel te ontcijferen en begrijpt hij dat hij best zo snel mogelijk weg rent van de spionagedienst (p. 174).

- Vind je dat wiskunde een belangrijk thema is in het boek? Waarom (niet)?
- Welke wiskundigen of welke theorieën leerde je kennen in het boek? Vond je dat interessant, saai, ...? Waarom?
- Ken jij zelf ook nog letter- of cijfercodes, die je vroeger misschien wel gebruikte om te communiceren met je vrienden? Zo ja, welke?

Quotes

Graag vermelden we hier even twee **mooie quotes**, die thematisch aan het boek gelinkt kunnen worden maar die ook zeker op zich kunnen staan. Ze zijn in ieder geval te mooi om te laten liggen.

Tip! Heb je nog even tijd over bij de bespreking? Dan kan je het met de KJV'ers nog over deze quotes hebben. Ze vormen een mooie afsluiter. Je kan ze samen met de groep bespreken of je kan de KJV'ers even de tijd geven om erover na te denken.

- “Er gebeuren elke dag zat onwaarschijnlijke dingen. Je moet niet vreemd opkijken als ze jou overkomen.” (p. 333)
- “We zijn onze herinneringen. Onze herinneringen zijn onbetrouwbaar.” (p. 345)

Enkele **vragen** om het gesprek over deze quotes op gang te kunnen trekken:

- Zijn deze quotes je opgevallen toen je het boek las, of niet? Hoe komt het?
- Spreken deze quotes je aan, of niet? Waarom (niet)?
- Ga je akkoord met deze quotes? Waarom (niet)?

Juryleden kunnen online op de KJV-boeken reageren.

Ga naar www.kjv.be, klik op ‘Welke boeken moet ik lezen’ en dan op de groep en het boek in kwestie.